

DECLARAȚIA PREAFERICITULUI PATRIARH TEOFIL AL III-LEA ASUPRA SITUAȚIEI DIN UCRAINA

27 februarie 2022

Urmărim cu multă considerație și îngrijorare criza dureroasă din Ucraina din ultimele zile și suntem profund îngrijorați de suferința umană a tuturor fraților și surorilor noastre în Hristos.

Cea mai puternică putere a creștinului este rugăciunea. Prin urmare, împreună cu alți lideri creștini din întreaga lume, facem apel la toți creștinii să se alăture în rugăciune pentru lumea noastră și pentru poporul ucrainean.

Aici, la Ierusalim, ne înălțăm rugăciunile în locul Răstignirii și Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, pentru ca Dumnezeu să dea înțelepciune și curaj tuturor liderilor și părților implicate. Fie ca El să le lumineze mințile, astfel încât să se caute dialogul și unitatea, iar pacea durabilă să prevaleze.

Vineri, 29 august / 11 septembrie 2020, Patriarhia a săvârșit pomenirea tăierii cinstitului cap al Sfântului Înaintemergătorului Ioan Botezătorul.

În această zi întreaga Biserică și, mai ales, Biserica Ierusalimului, pământul unde a trăit Sfântul Înaintemergător, amintește istorisirea evanghelică (Cf. Matei 14, 1-2; Marcu 6, 16-27; Luca 9, 9) potrivit căreia Irod Tetrarhul, mustrat

fiind de către Ioan pentru că trăia cu Irodiada, soția lui Filip, fratele lui, l-a închis pe Sfântul Înaintemergător în temniță, temându-se să-l ucidă din pricina mulțimii. Atunci însă când își serba ziua de naștere, a dansat fiica Irodiadei și i-a plăcut lui Irod, care i-a făgăduit să-i dea orice i-ar cere, până la jumătate din împărăția lui. Aceasta, la îndemnul mamei ei, a cerut capul lui Ioan pe tropsie. Irod s-a întristat dar a îndeplinit cererea și a trimis un călău care a tăiat capul lui Ioan și l-a dat fetei pe tropsie.

De aceea, iconografia Bisericii spune, printre altele, cu jale: „0, ospăț urât! 0, lucru necuvios și plin de ucidere!”

Patriarhia a cinstit după cuviință acest eveniment în regiunea unde se află mormântul Sfântului Ioan, adică străvechea Sevastie unde se păstrează ruinele unor Bisericii din perioada bizantină și din perioada cruciaților.

Aici, slujba a fost condusă de Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil care a adresat această cuvântare:

„Căci el este acela despre care s-a scris: Iată, Eu trimit înaintea feței Tale pe îngerul Meu care va pregăti calea Ta înaintea Ta” (Matei 11, 10; Maleahi 3,1). „Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul; totuși cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare decât el” (Matei 11, 11).

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși creștini,

Harul Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan, ne-a adunat pe toți astăzi la ruinele sfintei Biserici bizantine unde se păstrează mormântul lui, pentru ca, prin Euharistie și doxologie, să cinstim sfânta pomenire a tăierii cinstitului său cap în cetatea, mare cândva, a Sevastiei.

Potrivit mărturiei istoricului Iosephus, locul unde Sfântul Ioan Botezătorul a fost întemnițat și i s-a tăiat capul de către Irod Antipa, Tetrarhul Galiei, este Maherus (Cf. Antichități iudaice 18, 5, 2), fortăreață în munte, la est de Marea Moartă, în Iordania de astăzi. Iar trupul lui Ioan, potrivit mărturiei Evangheliștilor, a fost luat de ucenicii lui și a fost pus într-un mormânt din Sevastia. „Și auzind, ucenicii lui au venit, au luat trupul lui Ioan și l-au pus în mormânt” (Marcu 6, 29).

Persoana Sfântului Înaintemergător deține un loc special în istoria biblică a mântuirii omului. Aceasta se vede din faptul că Însuși Iisus Hristos scoate în evidență personalitatea Proorocului Ioan și predica lui despre pocăință și îl cheamă să-L boteze în apele Iordanului. „În acest timp a venit Iisus din Galileea, la Iordan, către Ioan ca să se boteze de către el” (Matei 3, 13).

De altfel, Ioan a fost numit Prooroc de către Însuși Mesia Iisus Hristos: „Dar ce ați ieșit să vedeți? Oare Prooroc? Da, zic vouă, și mai mult decât un Prooroc” (Luca 7, 26). Aceasta o mărturisește și Sfânta noastră Biserică, cântând: „Pomenirea dreptului este cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit, că și a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu Cel Ce S-a arătat în trup, pe Cel Ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă”.

Cinstitul Înaintemergător nu numai că L-a botezat pe Dumnezeu, Care S-a arătat în trup, adică pe Domnul nostru Iisus Hristos, ci L-a și binevestit, după cum mărturisește Evanghelistul Ioan, zicând: „A doua zi a văzut Ioan pe Iisus venind către el și a zis: Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel Ce ridică păcatul lumii. Acesta este despre Care eu am zis: După mine vine un bărbat Care a fost înainte de mine fiindcă mai înainte de mine era” (Ioan 1, 29-30).

Ioan Botezătorul este recunoscut ca sfârșit al legii și al proorocilor, pe de o parte, și începutul perioadei Noului Testament, pe de altă parte, după cum spune Evanghelistul Luca: „Legea și proorocii au fost până la Ioan; de atunci Împărăția lui Dumnezeu se binevestește și fiecare se silește spre ea” (Luca 16, 16)

Tâlcuind cuvintele acestea, Sfântul Chiril al Alexandriei spune: „Aici Împărăția cerurilor înseamnă dreptatea cea întru credință, spălarea păcatului, sfințirea prin Sfântul Duh, darul înfierii viitoare care se va da Sfinților, nădejdea slavei”. Iar la întrebarea: „Cum se binevestește Împărăția lui Dumnezeu?”, răspunde Sfântul Chiril: „Venind Botezătorul și spunând: Pregătiți calea Domului și arătându-L chiar pe Mielul lui Dumnezeu Care era de față, pe Cel Care ridică păcatul lumii”.

Ioan, cel chemat încă din pântecul maicii sale pentru predica pocăinței, adică a spălării păcatului, a dreptății întru credință și a sfințirii Duhului Sfânt, Duhul lui Hristos, nu era cu putință să treacă cu vederea conviețuirea nelegiuită a lui Irod Antipa cu Irodiada al cărei soț, Filip, fratele lui Irod, trăia încă: „Căci Ioan îi zicea lui Irod: Nu-ți este îngăduit să ții pe femeia fratelui tău. Iar Irodiada îl ura și voia să-l omoare, dar nu putea” (Marcu 6, 18-19).

Ura ucigașă a Irodiadei l-a silit pe Irod să-l omoare pe dreptul Ioan prin tăierea capului.

Sfântul Grigorie Palama, explicând motivul pentru care a fost tăiat capul lui Ioan, spune: „Sfântului Înaintemergător, care s-a nevoit pentru virtute, i s-a tăiat capul, pentru ca și noi să fim gata a ne împotrivi păcatului până la moarte, știind că primește cununa muceniei cel care învinge patimile prin virtute.

Mai mult decât atât, Sfântul Părintele nostru Grigorie distinge în moartea mucenicească a Sfântului Ioan o

preînchipuire a morții lui Hristos zicând: „Trebuia ca și moartea lui Ioan să fie înaintemergătoare a morții lui Hristos așa cum, potrivit proorociei tatălui său, a mers înaintea feței Domnului ca să aducă cunoștința mântuirii și celor ce zăceau în întunericul iadului, pentru ca și ei să aibă parte de viața în Hristos cea fericită și fără de moarte.

Și noi, iubiții mei frați, să strigăm împreună cu imnograful: „Cel ce ca un Mucenic și Prooroc și Botezător și ca un glas și sfeșnic și înger și mai mare decât Proorocii ești mărturisit de Dumnezeu, roagă pe Domnul să mântuiască de toate ispitele și de vătămarea cea potrivnică pe cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea ta cea de lumină aducătoare, Înaintemergătorule”. Amin.

În Biserica aflată în ruină, în Paraclisul aflat deasupra peșterii, a slujit Egumenul Mănăstirii Fântâniei lui Iacov, Arhimandritul Iustin, împreună cu câțiva preoți, Părintele Dragoman Arhimandritul Matei, Părintele Tuma din Zabapde, Arhimandritul Leontie, care a și cântat împreună cu psalții Comunității Rafidia, și credincioși destul de mulți, în ciuda epidemiei provocate de virusul covid 19.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/DeyknXFUdjw>

**INTERVIU AL PREAFERICITULUI
PATRIARH AL IERUSALIMULUI**

ACORDAT CONSILIULUI MONDIAL AL BISERICILOR

Luni, pe 14/27 aprilie 2020, Preafericitul Patriarh al Ierusalimului Teofil III a fost intervievat de Consiliul Mondial al Bisericilor (CMB). Interviuul este reprodus mai jos :

Întrebările CMB adresate Preafericitului Patriarh Teofil III al Ierusalimului

27 aprilie 2020

Granițele naționale, religioase și etnice nu au nicio relevanță pentru virusul COVID-19. Pe măsură ce îi urmărim efectul asupra întregii lumi, ni se readuce în minte faptul că întreaga familie umană este interconectată. În următoarele săptămâni, creștinii, evreii și musulmanii vor participa la aspecte centrale ale calendarelor lor rituale; în mod normal, e un timp pentru adunări festive, și toți se străduiesc să găsească o modalitate de a sărbători, având în vedere precauțiile pe care trebuie să le luăm pentru a ne proteja pe noi înșine, pe cei dragi și comunitățile noastre. Comunitățile creștine, evreiești și musulmane răspund la toate provocările acestui moment fără precedent: combaterea urii și a bigotismului care au apărut din cauza pandemiei, furnizarea de servicii primare celor care au nevoie, menținerea comunității și căutarea de alternative creative pentru observarea și sărbătorirea într-o lume de distanțare socială și carantină.

În ce moduri vede Preafericirea Voastră bisericile adaptându-se vieții în mijlocul izbucnirii pandemiei de coronavirus? În Țara Sfântă și în întreaga lume.

În lunga istorie a Bisericii noastre, desigur, lumea a trecut prin nenumărate greutăți. Putem merge mai departe cu claritate urmând instrucțiunile Domnului și Mântuitorului nostru Iisus

Hristos, care a spus: „Dați Cezarului cele ale Cezarului, iar lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu” (Marcu 12:17). Astfel, în special în situația noastră actuală datorată coronavirusului, ne menținem viața de rugăciune așa cum ar și trebui, dar în limitele stabilite de autorități în scopul păstrării sănătății și a siguranței publice.

Cum ne putem proteja viețile? Ce putem face, în calitate de comunități bisericești / religioase?

Domnul nostru Iisus Hristos a rezumat toată legea și profeții în două porunci: să-L iubim pe Dumnezeu cu tot ceea ce avem și să-l iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine, chiar și pe vrăjmașii noștri. Aceste porunci ne ghidează misiunea creștină, iar Biserica noastră și-a reafirmat angajamentul față de misiunea filantropică, ușurând sarcinile altora acolo unde este necesar, atât material, cât și moral. În acest fel, în calitate de slujitori ai lui Hristos și ca lideri spirituali, ar trebui să ne implicăm în orice acte de ajutorare pe care le putem face îngrijind persoanele în vârstă și pe cei vulnerabili și să cerem mila lui Dumnezeu spre creația Lui și să ne slobozească de această pandemie.

Preafericirea Voastră, vă rog să ne împărtășiți o parte din lucrările liturgice în perioada sărbătorilor de Paște la Ierusalim. Cum ați sărbătorit în mijlocul pandemiei COVID-19?

Întrucât Ierusalimul este locul fizic al întâlnirii dintre om și Dumnezeu, slujbele noastre din Săptămâna Sfântă și de Paște s-au desfășurat în ciuda situației dificile și a incapacității de a primi pelerinii și membrii comunității noastre locale pentru a fi prezenți fizic la Sfântul Mormânt, din cauza instrucțiunilor necesare pentru sănătatea publică. Aceste slujbe au fost transmise online și urmărite de sute de mii aici, în Țara Sfântă și în întreaga lume.

Care sunt gândurile Preafericirii Voastre asupra faptului că au fost peste două-trei milioane de persoane care au urmărit

sărbătorile de Paște de la Ierusalim pe mediile de socializare?

Când ne confruntăm cu această criză actuală, este clar că oameni din întreaga lume, din toate mediile religioase și chiar non-religioase, au fost mânați de o nevoie profundă de conectare cu locurile sfinte. Este o mângâiere pentru ei să știe că există speranță, care este întruchipată de rugăciunile noastre pentru întreaga lume și pentru fiecare dintre noi și pentru ușurarea de acest virus. La fel, oamenii își dau seama că, fără protecție cerească, viața nu are niciun scop și este incertă. Speranța Învierii, care este Paștele, este în biruința lui Dumnezeu asupra puterilor malefice și lumina Lui care nu cade niciodată, biruitoare asupra întunericului, este promisiunea vieții veșnice cu El.

Care este cea mai puternică amintire personală a Preafericirii Voastre de la Paștele din Ierusalim din 2020?

Se poate ca sărbătorirea noastră a Paștelui în Ierusalim să fi fost trăită într-o situație fără precedent, dar scopul său rămâne același. Dumnezeu nu se limitează la un perimetru local, căci ființa umană este biserica în care Duhul Sfânt locuiește în el.

“pentru că sfânt este templul lui Dumnezeu, care sunteți voi.”
(1 Cor. 3:17)

În ce moduri șefii bisericilor și conducătorii religioși din Ierusalim pot fi un model în mijlocul pandemiei COVID-19?

Bisericile creștine din Orașul Sfânt al Ierusalimului și Țara Sfântă continuă să fie o mărturie vie care este exprimată în și prin rugăciuni chiar la locul răstignirii, înmormântării și învierii Domnului nostru Iisus. Ca păstori ai turmei lui Hristos, ne continuăm misiunea de a menține spiritul viu și de a răspândi mesajul speranței; căci ni se poruncește:

“duhul să nu-l stingeți” (1 Tes. 5:19)

Și suntem îndemnați să-i încurajăm pe cei slabi inimă, să îi ajutăm pe cei slabi, pe nevoiașii și bolnavii din societatea noastră și să ne susținem reciproc în momente de incertitudine, frică și suferință. În același timp, în calitate de comunități religioase, cerem tuturor oamenilor să respecte regulile stabilite de autorități pentru a ne menține, unii pe alții, în siguranță și sănătoși.

Pe măsură ce Preafericirea Voastră se confruntă cu provocări fără precedent, pentru ce se poate ruga comunitatea globală?

Să-I mulțumim Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos pentru dragostea Lui statornică și pentru că nu ne-a părăsit niciodată. Trebuie să ne rugăm pentru manifestarea iubirii lui Dumnezeu în fapte și compasiune față de semenii noștri, frați și surori; căci Sfântul Ioan ne învață:

„Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească” (1 Ioan 4:20).

Întrebări întocmite de directorul de comunicare al CMB Marianne Ejdersten.

Bisericile membre ale CMB din Țara Sfântă

Liderii religioși din Ierusalim oferă rugăciuni comune pentru sfârșitul pandemiei de coronavirus

SEMNAREA ACORDULUI ASUPRA

INTEGRĂRII LUCRĂRILOR LA SFÂNTA EDICULĂ ȘI LA ROTONDA DIN JURUL SFÂNTULUI MORMÂNT

În după-amiaza zilei de luni, 14/27 mai 2019, la Mănăstirea Franciscană, a avut loc întâlnirea Înalt Preasfințitului Teofil, Patriarhul Ierusalimului, a Părintelui Secretar General, ÎPS Arhiepiscop Aristarh al Constantinei, și a Părintelui Dragoman, Arhimandritul Matei, cu Franciscanii, Custodele, Pr. Francesco Patton, Pr. Dobromiro, Pr. David, și cu Patriarhul armean din Iersualim, Arhiepiscopul Nourhan Manougian, Starețul armenilor de la Biserica Sfântului Mormânt, Pr. Samuel și Pr. Gurion, pentru semnarea acordului pentru încheierea lucrărilor de întreținere și restaurare a Sfintei Edicule și a Rotondei, la doi ani de la finalizarea lucrărilor de întreținere și restaurare a Sfintei Edicule, sub îndrumarea tehnică a Universității Tehnice din Atena.

Preafericitul nostru Părinte și Patriarh al Ierusalimului Teofil a ținut următorul discurs despre semnarea acestui acord.

“Cuvioase Părinte,

Preafericirea Voastră,

Dragi frați,

Este o mare binecuvântare pentru noi să fim în acest loc foarte special, și o mare binecuvântare că suntem pe punctul de a semna confirmarea a ceea ce a fost menționat în documentele voastre, și anume confirmarea inițiativei luate acum câțiva ani de a restaura Sfânta Ediculă a Sfântului Mormânt.

Este adevărat că inițiativa noastră comună și asocierea

noastră și acțiunea de a lucra împreună la restaurarea Sfintei Edicule a Sfântului Mormânt, care, așa putea spune, a deschis o nouă etapă în istoria noastră, în cooperarea noastră, în co-existența noastră și, mai presus de toate, în misiunea noastră și ca mărturie a Sfântului Oraș al Ierusalimului și bineînțeles a Locurilor Sfinte, a căror Cunună este Sfântul Mormânt. După cum ați spus și dumneavoastră, acesta a devenit destinația principală nu doar pentru pelerinii noștri creștini, dar și destinația tuturor celorlalți vizitatori și a pelerinilor care nu sunt creștini.

Astăzi este o zi foarte specială într-adevăr, nu doar pentru Comunitățile noastre, care sunt responsabile de custodia Locurilor Sfinte, dar este important pentru Sfântul Oraș al Ierusalimului pentru că oricine își dă seama acum și recunoaște faptul că dacă Ierusalimul își păstrează caracterul creștin, aceasta depinde și de noi. Prin urmare, misiunea noastră este una foarte importantă, nu doar în termeni religioși, dar și în termeni diplomatici și inevitabil, în termeni politici.

Aș dori din adâncul inimii să transmit din partea Frăției noastre, și din partea mea personal, mulțumirile și aprecierea noastră, și sperăm și ne rugăm ca această inițiativă nu doar să restaureze fundația și pavajul Sfântului Mormânt, dar să ducă și la finalizarea restaurării Sfântului Mormânt, care a început cu mulți ani în urmă. Și cred că va duce Sfântul Mormânt într-o nouă eră, într-o etapă nouă, pentru că până acum, datorită lucrărilor de restaurare în curs de desfășurare, neîndoielnic Sfântul Mormânt suferă din punct de vedere al sfințeniei, sanctității și cinstirii sale. Dar prin finalizarea lucrărilor de restaurare, Sfântul Mormânt își va regăsi splendoarea.

Și trebuie să vă asigur că echipa noastră tehnică este pregătită să se alăture echipei voastre tehnice, și, de asemenea, echipei tehnice a fraților noștri armeni. Și suntem pregătiți în orice mod posibil, să ne aducem contribuția,

astfel încât lucrările să se deruleze fără probleme, așa cum s-a întâmplat cu restaurarea Sfântului Mormânt.

Vă mulțumesc foarte mult! Christos Anesti! Hristos a înviat!

Din partea Secretariatului General

GÂNDURI ALE PREAFERICITULUI PĂRINTE ÎN TIMPUL POSTULUI CRĂCIUNULUI

Gânduri ale Preafericitului Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului în timpul Postului Crăciunului, în timpul vizitei oficiale în Regatul Unit

„Ca lider al unei Biserici care este prezentă în Țara Sfântă încă de la nașterea creștinismului, Patriarhul Teofil al III-lea poate să-și traseze succesiunea de 2.000 de ani, de la Sf. Iacov, Ruda Domnului, primul Episcop al Ierusalimului.

Sam Hailes se întâlnește cu liderul grec ortodox

Nu vă va surprinde să aflați că nu am prea multe în comun cu Patriarhul Ierusalimului. Are 67 de ani, vorbește în principal în limba greacă și locuiește în Orientul Mijlociu.

Slujbele pe care le conduce sunt pline de clopote, tămâie și cântări. Sunt total diferite de contextele evanghelice în care mă găsesc de obicei, unde abundă chitara și blugii strâmți.

După întâlnirile sale recente din Londra cu ÎPS Justin Welby, Arhiepiscopul de Canterbury și Prințul Charles, Patriarhul Teofil al III-lea, a împărtășit următoarele reflecții cu

Premier Christianity.

Pe parcursul întâlnirii cu Patriarhul, am avut ocazia de a reînvăța o lecție vitală: stilurile de îmbrăcăminte, cult și liturghia par să ne dividă pe noi, creștinii, dar, în realitate, atunci când este vorba de bazele credințelor noastre, avem mult mai multe în comun decât ar putea crede majoritatea dintre noi.

Sunteți responsabil de administrarea multora dintre locurile sfinte din Ierusalim, inclusiv Biserica Sfântului Mormânt, care este construită pe locul unde prin tradiție, se crede că Iisus a fost răstignit și îngropat. Care e senzația când stați în acele locuri?

Ierusalimul este locul întâlnirii divino-umane. Aici înțelegi ce este taina întrupării, deoarece topografia și geografia sunt o mărturie incontestabilă a acestui mare eveniment al întrupării Logosului divin.

Desigur, să fii chiar în locul care este legat de viața pământească sau de lucrarea Domnului nostru Iisus Hristos are un impact foarte specific. Țara Sfântă, în general, este un loc al energiei divine.

Unii creștini de aici, din Marea Britanie, sunt partinitori în cazul conflictului politic, sprijinind fie Israelul, fie pe palestinienii. Care este mesajul dumneavoastră către cei care îi susțin pe unii sau pe ceilalți?

În Țara Sfântă, și mai ales în Ierusalim, există mai mult de 15 denominațiuni creștine. Ceea ce este bine este ca noi, ca biserici, ne întâlnim și discutăm toate problemele. Și, bineînțeles, încercăm să nu ne transformăm în politicieni; acest lucru ar fi un dezastru. Dar, în același timp, nu înseamnă că suntem indiferenți la ceea ce se întâmplă și din când în când trebuie să ne ridicăm vocile. Dar facem aceasta întotdeauna în contextul iubirii Evangheliei, pentru că de fapt, așa trebuie să fie misiunea noastră – nu doar să vorbim

despre pace; nu este suficient. Întotdeauna trebuie să vorbim de reconciliere. Suntem, cred, singurul organism, singura instituție – Biserica creștină și comunitatea creștină – care poate aduce cu adevărat cele două grupuri să se înțeleagă între ele.

Ați vorbit mai înainte despre Ierusalim nu doar ca despre un loc cu istorie, dar ați spus și că este locul unde se vor petrece ultimele zile ...

Corect, este adevărat. Deși nu eu, St. Ioan Evanghelistul a spus-o.

Mulți creștini vor citi cuvintele Sf. Ioan din Apocalipsa și apoi, se vor scărpinga în cap, gândindu-se: „Nu sunt sigur dacă înțeleg ceva din asta”. Puteți să ne ajutați să înțelegem?

Când citim Evanghelia, se tot vorbește acolo despre ultimele zile, despre ultima judecată etc. Ar trebui să luăm în considerare ceea ce se întâmplă în jurul nostru, toate aceste fenomene, așa-numitele dezastre naturale. Fiți gata, fiți pregătiți. Dar, în același timp, amintiți-vă că ziua încă nu a venit. Nu ar trebui să vorbim prea mult despre ultimele zile sau despre anticrist pe cât ar trebui să vorbim despre Hristos Însuși și să avem grijă de propriul nostru urcuș duhovnicesc și de angajamentul față de credința noastră.

Cum împărtășiți, personal, Vestea cea Bună cu aceia care, probabil, nu au concepția a ceea ce înseamnă să fii creștin?

Miezul conflictului politic este legat de locurile sfinte; este legat de religie. Așadar, avem o misiune și misiunea noastră este tocmai aceasta: să păstrăm aceste locuri sfinte ca niște oaze spirituale, astfel încât oamenii care vizitează astăzi să poată bea din această apă. Indiferent de ce spun oamenii despre ei înșiși în public, în interiorul ființei umane există omul lăuntric. Acesta este sufletul și, așa cum trupul are nevoie de alimente biologice, și sufletul are nevoie de o hrană foarte specială. Aceasta este misiunea

noastră – să le oferim oamenilor hrana spirituală. Mi s-a întâmplat de multe ori să aud oameni spunând: „Nu aveam nimic de-a face cu credința, eram total indiferent, dar nu știu cum, că după ce am intrat în Sfântul Mormânt, s-a întâmplat ceva cu mine.”

Biserica creștină din întreaga lume este împărțită în denominațiuni diferite. Cum ar trebui să arate unitatea creștina în contextul nostru de astăzi?

Există un cuvânt frumos și foarte special, care poate fi găsit numai în dicționarele Părinților Bisericii – *autexousious*: adică fiecare ființă umană a fost făcută nu doar după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ci și cu darul Dumnezeu de a fi liber. Nimeni nu este forțat să creadă în Dumnezeu. Prin urmare, este logic ca fiecare să-și aibă propria înțelegere în interpretarea credinței.

Ceea ce este important pentru mine este să fiu ecumenic, dar nu ecumenist. Ecumenic înseamnă că rămâi atașat de propria ta tradiție, de modul în care ai fost crescut.

Deci, nu ne cerem scuze pentru diferențele noastre ...

Dimpotrivă.

... dar ne străduim să ne binecuvântăm unul pe altul în același timp?

Da. Acesta este un spirit ecumenic sănătos.

Câteodată auzim că creștinii din Țara Sfântă se simt uitați de restul Bisericii.

Ați atins un punct interesant. Primesc pelerini în fiecare zi, de dimineața până seara, și întâlnesc oameni care au fost în Țara Sfântă de cinci ori, de șase ori, de zece ori. Toți cei care au fost la Ierusalim în pelerinaj vor să revină!

Le spun creștinilor: „Prezența voastră aici, pelerinajul

vostru, este o binecuvântare pentru voi, pentru familiile voastre, pentru țara voastră, dar este o binecuvântare pentru noi”. Și când spun “pentru noi”, vreau să spun pentru comunitatea creștină. De ce? Deoarece comunitatea creștină de aici, prin prezența voastră, simte că nu este abandonată, că nu este uitată”.

Sam Hailes este editor la Premier Christianity.

Puteți asculta interviul complet pe The Profile podcast. Poate fi descărcat pe link-ul: premierchristianradio.com/profilul